

ΕΤΟΣ 58ον

19 Σεπτεμβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (2990)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΗ

Στήν ἐλευθερία μας ἀπευθύνεται ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νά Τόν ἀκολουθήσουμε μέ αὐταπάρνηση: «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν». Ὁ Θεός σέβεται τήν ἐλευθερία μας καί δέν τήν καταργεῖ, ἀκόμη καί ὅταν ὁ ἄνθρωπος στρέφεται ἐναντίον Του, Τόν περιφρονεῖ, Τόν προδίδει καί Τόν ἀρνεῖται. Ὁ Θεός χτυπᾷ πάντα τήν πόρτα τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς, τήν πόρτα τῆς ἐλευθερίας τοῦ πνεύματος καί περιμένει, γιὰτί μόνο ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά τήν ἀνοίξει. Ἡ ἐλευθερία εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, γιὰ νά μπορεῖ νά ἴδῃ σέ κάθε στιγμή ναί ἢ ὄχι σέ Αὐτόν τόν ἴδιο, νά ἐπιλέγει τό καλό ἢ τό κακό, τήν ἀλήθεια ἢ τό ψέμα, χωρίς καμιᾶ ἐσωτερική πίεση ἢ ἐξωτερικό καταναγκασμό. Γιὰ νά ἀπελευθερώνεται ἀπό τήν καθηκοντολογία τῆς θρησκευτικῆς του ζωῆς καί νά θυμᾶται ὅτι ἡ ἐλευθερία τόν καθιστᾷ πρόσωπο μέ εὐθύνη ἀπέναντι στόν Θεό καί στόν ἑαυτό του. Λέει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἀνάγκη καί βία ποιεῖν ἀγαθοῦς ὁ Θεός οὐκ εἶωθεν, οὐδέ ἡ ἐκλογή καί ἡ αἵρεσις Αὐτοῦ βιασική τῶν καλουμένων ἐστί, ἀλλᾷ προτρεπτική. Οὐκ ἐκβιάζεται ἡ κλήσις». Ὁ Θεός δέν συνηθίζει μέ τή βία νά κάνει τοὺς ἀνθρώπους καλοῦς καί, ὅταν μᾶς ἐκλέγει καί μᾶς καλεῖ, δέν ἀναγκάζει τοὺς καλουμένους, ἀλλᾷ τοὺς προτρέπει. Δέν ἐκβιάζεται ἡ ἀνθρώπινη θέληση.

Ἡ χριστιανική ἔννοια τῆς ἐλευθερίας

Ἐχει γραφτεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ κατεξοχὴν λαός τῆς ἐλευθερίας, ἀφοῦ συγκροτεῖται μέ τό ἐλεύθερο «Ναί» τοῦ Θεοῦ καί τό ἐλεύθερο «Ἀμήν» τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ «ἐθελοούτως» σαρκώθηκε καί θυσιάστηκε, ἔτσι καί οἱ πιστοὶ προσφέρουν θεληματικά στόν Χριστό τή θυσία τοῦ ἐγώ τους. Ἡ ἐλευθερία καί ἡ αὐταπάρνηση γίνονται θεμελιώδεις προϋποθέσεις τῆς χριστιανικῆς ὑπαρξῆς καί ζωῆς. Ἡ ἀληθινή ἐλευθερία προϋ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-θ' 1)

Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

ποθέτει θυσίες, ὄχι μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ συνάνθρωπό μας. Καὶ αὐτό, ἐπειδὴ ἡ ἐλευθερία εἶναι σταυρός. Ἄν ἀφαιρέσουμε τὸ σταυρό, τότε ἀρνούμαστε καὶ τὴν ἐλευθερία. Ἡ λογικὴ τοῦ κόσμου ἰσχυρίζεται ὅτι ἐλευθερία εἶναι νὰ κάνουμε ὅ,τι θέλουμε. Τὸ Εὐαγγέλιο, ὅμως, βλέπει τὴν ἐλευθερία διαφορετικά, μέσα ἀπὸ μιά ἄλλη ὀπτική. Γι' αὐτὸ καὶ διακηρύσσει ὅτι συνειδητοποιοῦμε τὴν ἐλευθερία μας, ὅταν κάνουμε ὅ,τι θέλει ὁ Θεός· ὅταν ζοῦμε μὲ τὸν Θεὸ καὶ γιὰ τὸν Θεό. Γιατί πραγματικά ἐλεύθερος εἶναι ἐκεῖνος πού δέν ἐξουσιάζεται ἀπὸ τὰ πάθη του καὶ ζεῖ χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ ἐξωτερικὲς καταστάσεις.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τονίζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὕστερα ἀπὸ τὴν πτώση εἶναι πωλημένος σάν σκλάβος στὴν ἁμαρτία (Ρωμ. 7,14), γι' αὐτὸ καὶ γίνεται πραγματικά ἐλεύθερος, μόνον ὅταν ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ αὐτή. Κι αὐτὸ δέν τὸ ἐπιτυγχάνει μὲ τίς δικές του μόνο δυνάμεις. Ἡ ἐλευθερία εἶναι κυρίως δωρεὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ· μὰς προσφέρεται «κατὰ χάριν», μὲ τὸ αἷμα τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Υἱοῦ Του. Οἱ πιστοὶ ἔχουμε ἐξαγορασθεῖ μὲ τίμημα βαρὺ, τὸ ἀτίμητο αἷμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ μὲ Αὐτὸ γίναμε «ἀπελευθεροὶ Χριστοῦ» (Α' Κορ. 6,20· 7,22.23). Νά, λοιπόν, γιατί ἐλεύθερος μπορεῖ νὰ εἶναι κι αὐτὸς ἀκόμη ὁ δοῦλος: «ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεῖς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν» (7,22). Ἡ Ἐκκλησία σὶς εὐχές τῆς Πάτερικῆς τῆς ζωῆς ἀνατρέπει τὴ συνηθισμένη ἔννοια τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀποκαλεῖ τὸν κάθε πιστὸ «δοῦλο Θεοῦ», γιατί ὁ ἄνθρωπος πού ὑποτάσσεται στὸν Θεὸ ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτό, ἀπὸ τίς ἀνάγκες καὶ τίς ἐπιθυμίες του, ἀπὸ πρόσωπα καὶ καταστάσεις. Βέβαια, δέν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε τὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ: «Ἐάν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε» (Ἰω. 8,36). Μόνο ἂν γνωρίσουμε καὶ ζήσουμε τὴν ἀλήθειά Του, θὰ ἐλευθερωθοῦμε ἐσωτερικά.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν κανεῖς θέλῃ νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ. Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχήν του; Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διά τήν ψυχήν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διά τοὺς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτήν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλὴν καί ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θά αἰσθανθῇ ντροπή γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τοὺς ἔλεγε: «Ἀλήθεια σὺ λέγῃς, ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως οὔτου ἰδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀνωτιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί, αὐταπάρνηση εἶναι ἡ ὑπομονὴ κάθε δοκιμασίας πού προέρχεται ἀπὸ τήν πραγμάτωση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καί ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀπὸ τόν Χριστό σταυρός μέ ὅλες τίς συνιστώσες του, τόν πόνο, τήν ἀσθένεια, τὰ δάκρυα, τήν ἀγωνία, τή στέρνηση, τήν πικρία, τήν ἀδικία, τήν ἐγκατάλειψη καί ὅλα τὰ θλιβερά τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Ἄς ἀποδεχθοῦμε ἐλεύθερα τό σταυρό τῆς «στενῆς πύλης» καί «τεθλιμμένης ὁδοῦ», τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀτελεσιῶτων ἐπιθυμιῶν μας, τῆς θυσίας τοῦ ἀτομικοῦ μας συμφέροντος, τῆς ἀνοχῆς τῶν ἀδυναμιῶν τῶν συνανθρώπων μας, τῆς σταύρωσης τοῦ ἁμαρτωλοῦ μας ἑαυτοῦ. Μόνο ἔτσι θά φθάσουμε στή χαρά καί τή δόξα τῆς ἐλευθερίας τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝΟΥ, Ὁμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Θέματα βιβλικῆς θεολογίας καί ποιμαντικῆς διακονίας

Ἐκδόθηκε καί κυκλοφορεῖ ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τό βιβλίο τοῦ γνωστοῦ καθηγ. Γ. Πατρώνου, ὁ ὁποῖος προβαίνει μέ ἐπιτυχῆ τρόπο στή σύνθεση τῶν δύο αὐτῶν μεγεθῶν, τῆς θεολογίας μέ τήν κοινωνία.

19 Σεπτεμβρίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Τροφίμου, Σαββατίου καί Δορυμέδοντος μαρτύρων († 276).

Ἦχος: πλ. δ' – Ἑωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. π' 34 - θ' 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Σεπτεμβρίου, Μετάστασις ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἀπόστολος: Α' Ἰωάν. δ' 12-19 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιθ' 25-27, κα' 24-25.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Στις δραστηριότητες του Ἐκκλησιαστικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐντάσσεται καί τό ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, ὥστε οἱ Κληρικοί, οἱ Κατηχητές καί οἱ Συνεργάτες τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, νά ἐπικοινωνοῦν μέ ὄσους ἀπό ἐμᾶς, ἔχουν ἄλλο τρόπο ἐκφράσεως καί ἐπικοινωνίας. Τό Σεμινάριο διαρκεῖ δύο ἔτη καί ἀκολουθεῖ ἕνα ἔτος Ἐπιμορφώσεως.

- *Ἐγγραφές:* Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινά μέχρι τίς 18 Νοεμβρίου, στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας, καί κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου.
- *Ἐναρξη μαθημάτων:* Τήν Πέμπτη, 21η Ὀκτωβρίου 2010, θά γίνει ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.
- *Διάγραμμα Λειτουργίας:* Τά μαθήματα διαρκοῦν δύο ὥρες κάθε Πέμπτη καί γίνονται ἀνά δεκαπενθήμερο στήν Αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἰωάν. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη).
Τό πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει τίς ἀκόλουθες θεματικές ἐνότητες: Στό πρῶτο καί τό δεύτερο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικές γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσσας καί στό Ἐπιμορφωτικό ἔτος, γνώσεις πού ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τήν Κατηχητική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.
- *Πληροφορίες:* Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272.347-346 (καθημερινά 8 π.μ. – 2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς).

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Ὁρα 11 πρωινή**» (ἐκκλ/κά θέματα) στίς 11:00

2) «**Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη**» στίς 16:00

3) «**Τή μουσική τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινή μουσική) στίς 17:00

4) «**Τήν ἱστορία μας**» στίς 21:30

5) «**Ραδιοφωνική Βιβλιοθήκη τοῦ 89,5**» (ἀνάγνωση πατερικῶν, ἱστορικῶν καί λογοτεχνικῶν κειμένων) στίς 23:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῆς - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr